

man kan næsten sammenligne dem med EU-Kommissionen. Det kommer til at være vækstforsaene – der i høj grad er tyngt af erhvervsindflydelse, hvilket ikke behøver at være dårligt – som sidder med initiativet, og regionsrådet er udset til den sådan set svære opgave at få det til at hænge sammen med andre prioriteringer.

Der ville vi have syntes, at det eneste rigtige var, at sådan en planlægning skulle ses som en helhed. Det er jo et af vores meget store kritikpunkter i forhold til den her del af kommunalreformen, at vi ikke har en sammenhæng mellem erhvervsudviklingen regionalt og så alle de elementer, som hører til miljøområdet.

Det næste, jeg vil sige, er, at det egentlig er træls, for at sige det på jysk, at vi får en lovgivning, som ikke rigtig er gearret til det, vi står over for. Vi står faktisk efter min opfattelse over for på naturområdet at burde skulle tage nogle meget større beslutninger om nogle spredningskorridorer, om skabelse af naturområder, som ikke bare er de hårdtbeskyttede naturområder, ikke bare er Natura 2000-områder, ikke bare er § 3-områder, men resten af vores landskab.

Her mangler vi faktisk et instrument. Her mangler vi faktisk at gå et skridt fremad, og det er, som om det er meget svært at se, hvordan vi skal gå det skridt fremad i den her reform. Den eneste, jeg kan vende mig til, ligesom jeg har gjort det hele dagen, er til miljøministeren og sige: Skal vi have sådan noget på banen, må det være i det centrale element og i nationale planer for naturen, f.eks. ved at skabe en naturplan for Danmark, som virkelig vil betyde noget. Men det er sådan set kun, fordi jeg står lidt i afmagt og siger, at vi ikke får det nødvendige instrument på regionalt plan.

Som jeg sagde under forslaget om naturen, synes jeg, at det med, at vi har risiko for forringelser på § 3-områderne, og at vi her har et hul i den forstand, at resten af naturen ikke er dækket ind, fordi vi nu mister regionplanerne, faktisk er et stort problem, vi står over for i de kommende år. Jeg synes, at det er en skam, at vi ikke har forståelse for det hos regeringspartierne. Jeg håber, at vi kan få det, for så må vi måske vende os til staten og det instrument, der kan ligge i at lave en landsdækkende planlægning på naturområdet, eller hvordan vi i øvrigt kan reparere på det.

Med hensyn til kvalitetsstyringsordningerne har jeg forstået, at man ikke vil lave kvalitetsstyringsordninger for planlægning, VVM og landzonesager. Så er vi derhenne, at meget af det, der sker ved, at den her lovgivning nu bliver gen-

nemført, desværre er en fortsættelse af, hvad der i øvrigt er sket på det åbne land under den her regering, altså under stærk indflydelse af Venstre og Dansk Folkeparti. Det er ikke særlig oplyftende, og derfor vil jeg opfordre Folketinget, som nu er ved at samles, til at stemme for alle oppositionens ændringsforslag. Så ser vi, om det lykkes.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Per Clausen som ordfører. Vi nærmer os tidspunktet for afstemning.

Per Clausen (EL):

Det er ikke, fordi der ikke er brug for at gøre noget ved planlovgivningen i Danmark. Bilkasager, som viser, at vi i dag ikke har et lovgrundlag eller i hvert fald ingen administration af det, som sikrer en alsidig butiksstruktur. Naturens mange steder meget ringe tilstand som følge af ikke mindst landbrugets forurening er jo ting, som kunne appellere til en fremadrettet diskussion om, hvordan vi kunne indrette en planlov, som tog langt større hensyn til naturen og de miljømæssige interesser.

KI. 19.35

Desværre er det ikke det, der er på dagsordenen i dag. Der er tale om et forslag, hvor regeringen og Dansk Folkeparti – under dække af afbureaukratisering, forenkling, kortere afstand mellem myndighederne og borgerne samt andre plusord – i virkeligheden er i færd med at afmontere det led i planprocessen, som faktisk på trods af de svagheder, der er, hver eneste dag i dagens Danmark viser sin berettigelse, nemlig en forholdsvis stærk regional struktur med økonomi og en direkte politisk valgt ledelse, der i dialog og modspil med kommunerne forsøger at sikre, at Danmark rent planlægningsmæssigt ikke bliver et kludetæppe med en art herrestruktur, hvor de helt lokale interesser dominerer, ganske vist i konflikt eller samspil, eller hvad man nu skal kalde det, med de statslige myndigheder.

Kommunerne er gode til mange ting, og de ligger også tættere på borgerne end både amterne, staten og EU, men der er jo en grund til, at vi ikke altid vælger tætheden og nærheden, men vælger at træffe beslutninger på et andet niveau, på trods af at det måske ligger lidt længere væk fra den enkelte borger. Det er både et spørgsmål om at sikre, at der er den faglige kompetence til stede, og et spørgsmål om at lægge tingene et sted, hvor det måske er nemmere, end det vil